

Демобилизација

Демобилизација је процес повлачења оружаних снага једне земље из статуса борбене спремности. То може бити резултат победе у рату или зато што је криза мирно решена и војна сила више није потребна. Демобилизација је супротност мобилизацији, позивању снага на активну војну службу. Присилна демобилизација пораженог непријатеља назива се демилитаризација.

Дефиниција

Уједињене нације дефинишу демобилизацију као „вишеструки процес који званично потврђује промену статуса појединца од члана неке врсте војне групације до цивила“.^[1] Особе које се демобилишу уклањају се из команде и контроле својих оружаних снага и група и почиње трансформација из војног у цивилни начин размишљања. Иако борци постају цивили када добију званична отпустна документа, ментална веза и формалне везе са њиховом војном командном структуром и даље постоје. Да би се спречило да се војници поново придруже својим оружаним групама, мора се обавити важан припремни рад како би се осигурало да су борци спремни да се реинтегришу у друштво и способни да се врате свом цивилном животу. Цивили играју важну улогу у подржавању бораца да се врате цивилном животу тако што их излажу цивилном начину живота и начину размишљања који се боре против крутог војног начина размишљања који војници стичу током свог служења.

Демобилизација може бити делимична или потпуна у зависности од броја јединица уклоњених из командне структуре. Процес је често симболичан и значајан део мировног процеса током којег сукобљене стране признају своју намеру да учврсте мир.

Уједињене нације идентификују демобилизацију као део троструког приступа управљању сукобима.^[2] То укључује разоружање, демобилизацију и реинтеграцију како би се борци извукли из сукобних ситуација, као и уклонило оружје и помогло бившим припадницима наоружаних група да се поново придруже друштву.

Референце

1. „United Nations Operational Guide to the Integrated Disarmament, Demobilization and Reintegration Standards” (<https://peacekeeping.un.org/sites/default/files/operational-guide-rev-2010-web.pdf#page=146>) (PDF). *United Nations Peacekeeping*. 2010. Архивирано (<https://web.archive.org/web/20221201153431/https://peacekeeping.un.org/sites/default/files/operational-guide-rev-2010-web.pdf#page=146>) (PDF) из оригинала 2022-12-01. г. Приступљено 2022-05-21.
2. „Disarmament, Demobilization and Reintegration” (<https://peacekeeping.un.org/en/disarmament-demobilization-and-reintegration>). *United Nations Peacekeeping* (на језику: енглески). Архивирано (<https://web.archive.org/web/20220521132634/https://peacekeeping.un.org/en/disarmament-demobilization-and-reintegration>) из оригинала 2022-05-21. г. Приступљено 2022-05-22.

Литература

- E McGaughey (2018) "Will Robots Automate Your Job Away? Full Employment, Basic Income, and Economic Democracy", SSRN, part 3(2) (https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3044448)
 - Sparrow, John C. (1952) *History of Personnel Demobilization in the United States*, Department of the Army, 370 pages; online (<https://ia600205.us.archive.org/32/items/DA-Pam-20-210/AD1130597.pdf>)
-

Преузето са „<https://sr.wikipedia.org/w/index.php?title=Демобилизација&oldid=30543841>”